

men for, ganske ved Siden af i denne Forbindelse. Derimod er det rigtigt, at hvis han har nogen Gæld paa den, skal han bruge Assurancesummen til at betale denne Gæld. Men da Forholdet er dette, som jeg har sagt, og man gaar ud fra, at den paagældende har assureret saaledes, at han kan holdes skadesløs, og da Samfundet havde en Prioritet i denne Ejendom, saa skulde han ikke blot betale den Prioritet, han har til den private, men han skulde ogsaa betale den Prioritet, som han har til Samfundet. Det gør han imidlertid ikke; han kan gaa fra sine Forpligtelser og overlade Samfundet Jorden, og der er da kun sket dette, hvad jeg allerede gentagne Gange har gjort opmærksom paa, at Amtet eller Kommunen ikke længere kan opkræve Gammelskatten paa denne Ejendom, saaledes som Forudsætningen var. Tabet kan komme til at foreligge for Kommunen, men vedkommende Ejendomsbesidder har ingen Grund til at beklage sig, tværtimod, og det var jo det, man brugte Eksemplet for at vise. Man vilde jo nemlig paavise, at den paagældende Ejendomsbesidder kunde komme i en saadan Situation, at han sad med et Stykke Jord, der var behæftet med en Skat, som kapitaliseret androg en langt større Værdi end selve Jordens Værdi. Men Eksemplet duer altsaa ikke.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen spurgte om, hvordan det kunde være, at jeg vilde være med til at nedfælde de bestaaende gamle Skatter i Byerne, f. Eks. her i Hovedstaden, eftersom de var uretfærdige. Nu har jeg jo ikke udtalt mig om, at Skatterne her i Hovedstaden er uretfærdige, jeg har udtalt mig om den ulige Beskatning, der er, at Skatterne, som man nu har dem i Hovedstaden, falder meget haardere paa Beboelsesejendomme, end de falder paa Strøgejendomme; det var det, jeg paaviste ved Eksemplet fra Raadhuspladsen. Men jeg har ikke udtalt mig om, at den gældende Beskatning i og for sig var uretfærdig, og der kan heller ikke anføres noget som helst til Grund for den Paastand, at det skulde være ubilligt at nedfælde de bestaaende Skatter i Hovedstaden som Gammelskat, eftersom disse Skatter ikke nedfældes paa den dyre Bebyggelse, men kun paa de Ejendomme, der er bygget før 1916, det vil altsaa sige paa alle de billigt opførte Ejendomme. Nej, Uretfærdigheden vilde indtræde i det Øjeblik, man fritog de billigt opførte Ejendomme for en Del af den Skat, de nu har; de har intet Krav paa at faa Skattelettelse.

Disse Ejendomme har en Fordel fremfor den dyrere Bebyggelse, og denne Fordel skal ikke yderligere øges derigennem, at de kan faa en Skattelettelse. Dette er en af Grundene til, at man i Københavns Magistrat og Kommunalbestyrelse har stillet Forslag om en Nedfældning af en Del af de bestaaende Skatter.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal jeg ikke gøre yderligere Bemærkninger udover dem, jeg allerede har gjort. Jeg skal kun erindre det ærede Medlem om, at Lovforslaget indeholder ikke noget om, at der skal opkræves forøget Skat, hverken i Landkommuner eller i Amtskommunerne, det indeholder derimod Bestemmelse om, at der kan opkræves forøget Skat i Købstadkommunerne, men ikke i Landkommunerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Hvis jeg ikke hørte fejl, omtalte den højtærede Minister § 24, 1ste Stykke, Litra 2, de efter den 1. Juni 1916 opførte Beboelsesejendomme, som skal være skattefri. Jeg har ikke omtalt dette Forhold før, det har ikke været drøftet her før, men jeg vil for mit Vedkommende tage ethvert Forbehold overfor denne Bestemmelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Den højtærede Minister sagde noget om, at det konservative Folkeparti vilde stadig have paa sit Program lige Skat paa lige Jord, men det vilde blot ikke have det udført. Jeg vil ikke lade dette staa uimodsagt. Vi ønsker lige Skat paa lige Jord, men det mener vi kan opnaas ved Ejendomsskylden, som vi har den, naar der er et passende Fradrag, og vi mener, at Skatten da vil blive mere retfærdig end det, der er foreslaaet her. Derfor vil vi ikke være med til at gøre Forandringer i dette Grundlag, og navnlig efter at jeg har hørt det ærede Medlem Hr. L. Kvists Oplysninger fra de forskellige Kommuner om, hvor uretfærdigt det vil komme til at ligge, hvilken Beskatningsform man end tager, vil jeg ikke være med til et saa stort Apparat som det, der her skal sættes i Scene, for at naa noget, som slet ikke kan blive retfærdigt.

Den højtærede Minister var paa Vej ud før, da jeg talte om Kreditforeningerne,